

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 44/2012
10.01.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.386/12 од 02.10.2012. године, против пресуде Прекршајног суда у Београду Пр.бр.99-300-384/2011 од 10.07.2012. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 10.01.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА и утврђује да је пресудом Прекршајног суда у Београду Пр.бр.99-300-384/2011 од 10.07.2012. године, повређен закон.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Прекршајног суда у Београду Пр.бр.99-300-384/2011 од 10.07.2012. године, поводом жалбе и по службеној дужности, преиначује се решење Комисије за царинске прекршаје, Царинарнице Београд, број П-254/10 од 13.12.2010. године, тако што се окривљенима П.П. д.о.о. Б. и Г.П., на основу члана 17. став 5. Закона о прекршајима не изриче казна за прекршај из члана 338. Царинског закона, из разлога што су окривљени доставили доказ да је решењем Привредног суда у Београду над окривљеним правним лицем отворен стечајни поступак. Преиначује се првостепено решење о прекршају, и у делу који се односи на трошкове прекршајног поступка, тако што се окривљени ослобађају плаћања трошкова прекршајног поступка у целини, на основу члана 135. Закона о прекршајима. Решењем Комисије за прекршаје, Царинарнице Београд од 13.12.2010. године, окривљени су оглашени одговорним и то П.П. д.о.о. Б. као правно лице и Г.П., одговорно лице у правном лицу за прекршај из члана 338. Царинског закона, па су кажњени и то правно лице новчаном казном у износу од 250.000,00 динара, а одговорно лице новчаном казном у износу од 25.000,00 динара, с тим да су обавезани на плаћање трошкова прекршајног поступка у износу од по 500,00 динара на име паушалног обрачуна трошкова поступка.

Против наведене пресуде Прекршајног суда у Београду, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези члана 17. став 5, члана 26. став 4. и члана 135. Закона о прекршајима. У захтеву наводи да су у побијаној пресуди погрешно примењене одредбе члана 17. став 5, члана 26. став 4. и члана 135. Закона о прекршајима јер се одредба члана 17. став 5. Закона о прекршајима може искључиво применити само на окривљено правно лице које се налази у стечају. Према одредби члана 26. став 4. Закона о прекршајима одговорност одговорног лица не престаје зато што је настала немогућност кажњавања правног лица услед његовог престанка. Даље наводи да су окривљени погрешно ослобођени трошкова поступка применом одредбе члана 135. Закона о прекршајима, јер нема разлога као ни доказа о томе да би окривљени плаћањем трошкова довели у питање своје издржавање или издржавање лица која су дужни по закону да издржавају. Предлаже да суд захтев уважи и утврди да је побијаном пресудом повређен закон.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу члана 266. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" 101/2005, 116/2008, 111/2009), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Након оцене навода у поднетом захтеву и списка предмета, Врховни касациони суд је нашао да су основани наводи захтева којима се указује да је пресуда Прекршајног суда у Београду Пр.бр.99-300-384/2011 од 10.07.2012. године донета уз битну повреду прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези члана 17. став 5, члана 26. став 4. и члана 135. Закона о прекршајима.

Првостепени прекршајни орган је утврдио, што у образложењу пресуде констатује и Прекршајни суд у Београду, да су окривљени учинили прекршај из члана 338. Царинског закона ("Сл. гласник РС" 73/03), јер су у царинску исправу унели нетачне и неистините податке да испуњавају прописане услове, на

основу којих им је издато одобрење за царински дозвољено поступање и употребу робе, чиме су учинили прекршај који им се ставља на терет. Међутим, по налажењу Прекршајног суда у Београду, како су окривљени доставили суду доказ, решење Привредног суда у Београду број 45 СТ 337/12, којим је против правног лица отворен стечајни поступак, то је решење првостепеног органа преиначено на основу члана 17. став 5. Закона о прекршајима, тако што окривљенима није изречена казна за прекршај из члана 338. Царинског закона. Побијаном пресудом преиначено је првостепено решење о прекршају и у делу који се односи на трошкове прекршајног поступка на основу члана 135. Закона о прекршајима.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је Прекршајни суд у Београду погрешно применио одредбе члана 17. став 5. Закона о прекршајима и преиначио одлуку о казни изречену и одговорном лицу у правном лицу.

Одредбом члана 17. став 5. Закона о прекршајима је прописано да је правно лице које се налази у стечају, одговорно за прекршај учињен пре отварања или у току стечајног поступка, али му се не може изрећи казна, него само заштитна мера одузимања предмета и одузимање имовинске користи.

Одредбом члана 26. став 4. Закона о прекршајима је прописано да одговорност одговорног лица не престаје зато што му је престао радни однос у правном лицу, државном органу или органу јединице локалне самоуправе нити зато што је настала немогућност кажњавања правног лица услед његовог престанка.

Сагласно цитираним одредбама Закона о прекршајима, погрешно је закључивање Прекршајног суда у Београду у побијаној пресуди да се одговорном лицу у правном лицу не изриче казна за учињени прекршај, јер је над окривљеним правним лицем отворен стечајни поступак. Одговорност одговорног лица не престаје зато што је настала немогућност кажњавања правног лица услед отварања стечаја над правним лицем.

Осим тога, побијаном пресудом, ставом другим изреке, се на основу одредбе члана 135. Закона о прекршајима окривљени ослобађају плаћања трошкова прекршајног поступка, а према образложењу пресуде разлог за ову одлуку је стечајни поступак који је отворен над окривљеним правним лицем, на који начин су услови за доношење овакве одлуке на исти начин цењени према окривљеном правном и окривљеном одговорном лицу.

Међутим, одредбом члана 135. наведеног закона, је прописано да суд, односно орган управе може ослободити окривљеног од дужности да у целости или делимично накнади трошкове прекршајног поступка, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он дужан да издржава. Из садржине ове законске одредбе произилази да се услови за њену примену могу утврђивати само у односу на окривљено одговорно лице, што указује на обавезу суда да за примену ове законске одредбе наведе разлоге у образложењу пресуде, како произилази и из захтева за заштиту законитости. При томе, према ставу овог суда, отварање стечајног поступка над окривљеним правним лицем није околност због које би се окривљено одговорно лице ослободило трошкова прекршајног поступка, како се наводи у образложењу побијане пресуде.

Стога побијана пресуда за одлуку из става другог изреке не садржи правно релевантне разлоге а дати разлози су у знатној мери противуречни са изреком пресуде, због чега се основано указује на битну повреду из одредбе члана 234. ст. 2 Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 266. став 3. у вези члана 267. став 1. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" 101/2005, 116/2008, 111/2009), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.